

# שיחות קודש

שיעורים בספה"ק 'מאור עינים'  
שנמסרו ע"י ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

נצבים – תשפ"א

©

כל הזכויות שמורות  
אין להעתיק ללא אישור  
בכתב מהמוציא לאור.

טלפון להערות ותיקונים:

**0527673016**

או במייל:

[5701555@okmail.co.il](mailto:5701555@okmail.co.il)

פֶּבּוּן

נתגבות החסידות

ספינקא

רחוב הרב יעקב

לנדא 11

בני ברק

הקונטרס יצא לאור

על ידי הרב יצחק טווערסקי  
שליט"א

- ז.....פרשת נצבים
- ז.....שיעור א'
- ז.....קושיית מאור עינים על שלא לשמה
- ז.....אדם צריך לדעת שהוא בעצם שלא לשמה
- ז.....ע"י לימוד התורה אפשר להגיע ללשמה
- ז.....אדם שחושב שהוא לשמה לא יגיע ללשמה אף פעם
- ח.....אדם צריך לחיות את הסכנה שלו שנמצא בעולם השקר
- ח.....באותו מקום של הדינים שם זה המתקת הדינים
- ח.....ברגע שמתחילים ללמוד באין מחשבות ופניות חיצוניות
- ח.....לחכות להיות נקי מפניות אין כזה דבר
- ח.....צריכים לחפש בתוך השלא לשמה מה מחיה אותו
- ט.....אין מצב להגיע ללשמה רק עם אינטרס גשמי ושלא לשמה
- ט.....צריכים למצוא את הקב"ה בתוך החושך
- ט.....בלי הקושי בכל דבר אין מצב להגיע להקב"ה
- ט.....כשניגשים לעמוד צריכים לדעת שבלי הקב"ה או אפשר
- י.....בלי מסרקות של ברזל או אפשר להגיע לאור הגדול
- י.....מלאך אין לו מצב של תוהו ובוהו
- י.....הקב"ה שולח לך דינים כדי להגיע לתיקון בעולם
- י.....להיות דרוך ולא לפספס שום דבר
- יא.....אדם שחי שהוא שלא לשמה יגיע ללשמה
- יא.....אדם צריך להאמין שהקב"ה רוצה אותי אך שאני ולא משנה מה
- יא.....מאתנו דורשים התבוננות והפנמה
- יא.....העיקר להביא נקודה נקייה של לשמה להקב"ה
- יא.....אדם שלא חי שהוא שלא לשמה הוא לא מוסיף אלא עוד מגרע
- יב.....כל יום צריכים להתחיל מחדש את השלא לשמה
- יב.....החיות של שלא לשמה מגיע מהקב"ה
- יב.....רק על ידי פחד מכלב אני מגיע לפחד ד'
- יב.....כל קושי שיש מגיע מהקב"ה
- יג.....שיעור ב'
- יג.....מחשבה ראשונה תמיד מעורב טוב ברע
- יג.....אדם יש לו את היכולת לשנות דברים ממצואות לסיבה
- יג.....אדם שחי שמה שהולך לו זה הוא מביא על עצמו דינים
- יג.....אדם צריך לקחת אחריות על עצמו ועל כולם

|    |                                                             |
|----|-------------------------------------------------------------|
| יד | כשאני מתקן את עצמי אני מתקן את כולם.....                    |
| יד | אברהם אבינו לקח את החרון אף והפך אותו להקב"ה.....           |
| יד | הדין מגיע לבטל את הכוחי ועוצם ידי.....                      |
| יד | אדם צריך לחפש בכל דבר את השגחה פרטית.....                   |
| טו | יהודי נופל כדי להרים אחרים ששייכים אליו.....                |
| טו | כל נפילה זה אתגר והזדמנות להגיע להקב"ה.....                 |
| טו | אדם צריך לקחת אחריות על כל דבר שעושה.....                   |
| טו | אברהם אבינו הרים את עצמו ואת כולם להקב"ה.....               |
| טז | צדיקים יורדים הכי למטה כדי להרים משם אנשים.....             |
| טז | אדם צריך להפוך את הרע לטוב עד שנהיה מרכבה לטוב.....         |
| טז | שלא לשמה נקרא קנאה תאוה כבוד וכסף.....                      |
| טז | אדם שנשאר בשלא לשמה מוטב שתתהפך שלייתו.....                 |
| טז | סיפור על רבי אהרן הגדול זי"ע.....                           |
| יז | השני נופל כדי שאני ישמע את השפל שאני נמצא בו.....           |
| יז | העיקר לאהוב כל ישראל אפילו רשעי ישראל.....                  |
| יז | בכל פעולה שאדם שותק הופך זאת מדין לרחמים.....               |
| יז | בחיצוניות אנחנו נפרדים אבל בפנימיות אנחנו אחד.....          |
| יח | כל דבר תלוי בהסתכלות שלי על כל דבר.....                     |
| יח | העיקר לא לדאוג לשני אלא כל דבר שייך אלי.....                |
| יט | <b>שיעור ג'</b> .....                                       |
| יט | אברהם אבינו המתיק כל חרון אף להקב"ה.....                    |
| יט | סיפור על הברכת משה מלעלוב זצ"ל.....                         |
| יט | כל אחד חייב את השני ואי אפשר בלעדיו.....                    |
| יט | כשהצדיק עושה פעולה טובה מתקן בזאת את כולם.....              |
| יט | אברהם הרים את כולם וגם אלו ששייכים עמו.....                 |
| כ  | אדם שחי עם הקב"ה זה משפיע על כל הדור שלו.....               |
| כ  | אדם צריך לתת הכנעה איפה שהוא לא מבין כלום.....              |
| כ  | מה שהולך לך אדם חי שם בגאווה ולא עם הקב"ה.....              |
| כ  | הרחמים נמצא בילד עשירי שלא הולך וזה ממתיק הכל.....          |
| כא | ברגע שלא נכנסים לכעס מפסיקים את היניקה לקליפות.....         |
| כא | אדם מעד אחד הוא פרט ומעד שני הוא אחד מכולם.....             |
| כא | על ידי צדקה אדם עובר ממצב של ניתוק למצב של חיים וחיבור..... |
| כא | חבל שלומדים תורה לתענוג עצמי.....                           |
| כא | אדם צריך לעבוד את הקב"ה במסירות נפש.....                    |

- אדם שלוקח מהתורה לעצמו עושה מסך המבדיל..... כב  
 כל אחד עם הכאבים שלו זה מסרקות של ברזל..... כב  
 ביאת המשיח נקרא שלימות הבריאה..... כב  
 אדם צריך לשמוע בכל דבר טוב לי כי עיניתי למען אלמד חוקיך..... כב  
 אדם שצועק להקב"ה מייבש בזאת את הקליפה..... כב  
 כל זמן שיש מישחו שמתנגד לבריאה עוד לא הגענו לתיקון השלם..... כג  
 כולם חושבים לעצמם ועובדים עם אינטרסים אישיים..... כג  
 יש שמרגישים יותר את צער השכינה ויש פחות..... כג  
 מכל קושי אדם צריך להגיע ולדעת מה חובתו בעולם..... כג  
 התפקיד של הכלבים לשמור על הבעל הבית..... כג  
 אדם צריך להכיר את הסכנה שהוא נמצא בה תמיד..... כד  
 כל דבר שמפריע לך הם שליחים שעוזרים לך להגיע להקב"ה..... כד  
 אדם צריך לאהוב את כל אחד אפילו הגרועים ביותר..... כד  
 לגבי דידיה הם סיבות גמורים מן השמיים..... כד  
 להפסיק את כל המחלוקת ודיני תורות וכל ההתנצחויות..... כד  
 כל פעם שיש כאב זה רחמים מאת הקב"ה עליך..... כה  
 העיקר לא לאבד את המוח בעת רגעים קשיים..... כה  
**שיעור ד'**..... כו  
 אתה פגמת אתה תתקן..... כו  
 על ידי התורה מתקנים את המידות..... כו  
 מי שחי עם הקב"ה התורה בשבילו כדבש..... כו  
 אחד שחי בגאווה התורה עוקצה לאחרים..... כו  
 בכל גלות יש שם אותיות שמחיה אותו..... כו  
 אם היינו חיים עם הקב"ה הייתי מתבטלת הקליפה לגמרי..... כז  
 קושיית מאור עינים על אריכות הגלות..... כז  
 אדם צריך לדעת שאם יש לו משהו שזה מחקב"ה..... כז  
 צריכים ללמוד תורה בשביל הסיבה ולא בשביל המציאות..... כז  
 אם לא מחזירים כל דבר להקב"ה עדיין לא הגענו לתיקון השלם..... כז  
 הסיפור על האריה מלך החיות..... כח  
 בראש השנה אין עזרה מאף אחד ואף לא מהאבות הקדושים..... כח  
 אדם וקין לא היו צריכים לתרץ עצמם אלא להודות על חטאם..... כח  
 יש עצה אחד לומר חטאתי..... כח  
 לימוד התורה מעורר רחמים עלינו..... כח  
 כשלומדים תורה לגדלות דוחקים רגלי השכינה..... כט

תזכו

נצרכים

ענינים

- עבדתינו לראות את הקב"ה בכל דבר.....כט
- הקב"ה עובד בשבילנו ולא אצלנו.....כט
- אדם צריך להגיע שגם פעולתו אמת.....כט
- על ידי אמונה ודעת מגיעים לכל זה.....כט
- עבודת האדם להפשיט את ארץ ישראל לכל העולם כולו.....ל
- צריכים למצוא את הקב"ה בלבוש שלו.....ל

**פרשת נצרים****שיעור א'**

יום א' כא' אלול

**קושיית מאור עינים על שלא לשמה**

איתא במאור עינים (המשך ד"ה אלה הדברים). ועל פי זה ביארנו אמרם ז"ל, אמר רב יהודה אמר רב, לעולם ילמוד אדם אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה. הקשה המאור עינים במקום אחר, מהו לעולם האם אף פעם אין מציאות כזאת להגיע ללשמה? והקשו בתוספות ורש"י ז"ל, מהא דפרק מקום שנהגו, ששם אמרו, שהלומד שלא לשמה, מוטב שתתהפך שלייתו כו'. ואיך אמרו כאן לעולם ילמד אדם שלא לשמה?

**אדם צריך לדעת שהוא בעצם שלא לשמה**

ולדברינו אפשר לומר, התחלנו להסביר את הנושא של המתקת דינים בשורשם, אדם שלומד תורה הוא צריך לדעת שבביל מה הוא לומד תורה, אדם שחושב שהוא לומד לשמה הוא מגיע לידי גאווה והתורה נהיה לו סם המוות, אבל אדם שלומד תורה כי הוא בעצם שלא לשמה, והוא יודע שרק התורה יכול לאזן אותו ולהביא אותו עד למקום של המתקת הדינים, כדי להמתיק את הדינים זה צריך להיות באותו מקום, אבל אדם שלומד כדי להתפארות וקנאה תאוה וכבוד אז הוא לומד תורה בכוונה הנכונה, העיקר הוא לקחת את כל הני"ל ולהגיע ללשמה, אבל הוא בעצמו לא יכול לעשותו כלל והוא חייב עזר אלוקי שיעזור לו להגיע לזה.

**ע"י לימוד התורה אפשר להגיע ללשמה**

וזה על ידי שאדם מכיר וחי שהוא בעצם שלא לשמה, עכשיו הוא מבקש מהקב"ה שיעזור לו להגיע ללשמה, דהיינו רק על ידי שאני חי שאני שלא לשמה מגיע אח"כ למצב של לשמה, בבעלזא אמרו שתורה זה תפילה, וכמו שאם יש לנו חתיכות זהב ובוה שמכניסים אותם לתנור שורפים את החלקים הרעים עד שיוצא לנו חתיכות נקיות של זהב, אותו דבר ע"י שאנחנו לומדים תורה בכזה צורה ויודעים אנו שחייבים עזר אלוקי ממעל, אז מגיע הקב"ה שהוא אש אוכל אש ושורף בזה את כל החלקים הרעים שיש לנו אם זה התפארות או קנאה תאוה וכבוד ובסופו של דבר אנחנו נשארים נקיים לגמרי.

**אדם שחושב שהוא לשמה לא יגיע ללשמה אף פעם**

שכוונת רב יהודה אמר רב, לא להתיר לימוד שלא לשמה ח"ו. כמו השוטים, שכל ימיהם נשארים כך, ולעולם אינם באים למדריגת לשמה. וההוכחה שלא לזה כוונת רב יהודה אמר רב, שא"כ ואיך אמר שמתוך כו'. שלא לשמה בא לשמה, והרי אצלם רואים שאינם באים לעולם ללימוד לשמה. אלא אדם שלומד תורה בכוונה שהוא בעצם שלא לשמה וחייב עזר אלוקי הוא יגיע בסוף ללשמה הקב"ה יעזור להגיע לשם, אבל אדם שלומד תורה וחושב שהוא במדריגת לשמה הוא לא יגיע אף פעם ללשמה וישאר בשלא לשמה כל הזמן. אדם שלוקח תרופה כשהוא בריא אז לא רק שזה לא יעזור לו אלא עוד יזיק לו, אותו דבר אדם לומד תורה הוא צריך לדעת בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין כנגדה ורק על ידי כך אני יכול להגיע להקב"ה ולשמה.

## אדם צריך לחיות את הסכנה שלו שנמצא בעולם השקר

**אך כוונתו הוא,** שבוודאי צריך מיד בתחילת הלימוד שיהא המטרה לשמה, וכדי להגיע זה הוא רק אדם שיודע שבעצם הוא בעצמו לא יכול כי הוא נמצא בעולם השקר, מי שחושב שהכל כאן אמיתי הוא נמצא בשקר אמיתי, והעיקר לדעת ולהכיר שהוא שלא לשמה ולדעת את הסכנה בזה עד כמה הוא נמצא בעולם השקר וחייב עזר אלוקי ובעצם מוטב שתתהפך שלייתו, ואז הוא יבקש מהקב"ה תעזור לי לצאת מכאן ולהגיע ללשמה.

## באותו מקום של הדינים שם זה המתקת הדינים

ומה שאמר רב יהודה אמר רב שבתחילה אפשר לימוד שלא לשמה, כוונתו **ליתן עצה ההוגנת,** אבל לא שאתה יכול אלא אתה צריך להסכים שאתה לא יכול, **למי שירצה לדבק את עצמו על ידי הלימוד למעלה,** אדם שרוצה על ידי הלימוד להגיע לבניה שממש דינין מתערים, אבל ברגע שאתה חי עם הקב"ה משם יתפרדו כל פועלי און, כי באותו מקום של הדינים שם המתקת הדינים, מעביד שרואה על עובד שהוא מצליח מיד הוא משפר אותו הוא נותן לו עוד עבודה והוא מוסיף רכב ועוד דברים, אותו דבר ברגע שיש גדול מחבירו יהיה גם יצרו גדול, אבל אדם נברא בעולם הזה כדי לתקן את השלא לשמה ולהגיע ללשמה, וברגע שהעובד מצטיין הוא מקבל עוד עבודה, נכון שזה עוד עבודה אבל מה שהוא מתקן לעצמו ולסביבה שלו ברור שזה בהתאם.

## ברגע שמתחילים ללמוד באין מחשבות ופניות חיזוניות

**ובעת לימודו או עשייתו שום מצוה,** כי בעולם הזה אין טוב מוחלט ואין רע מוחלט, רק בעולם האמת שם מאתו לא תצא הרעות והטוב כי שם הוא כולו טוב, וכאן למטה תמיד הוא עירוב טוב ורע, ואדם צריך לדעת כי מיד שיתחיל ללמוד **באין לו מחשבות ופניות חיזוניות,** ומבטלין אותו מרצונו. נכון בהתחלה אדם חושב שהוא הולך להוציא שכינתיה מגלותא והולך ללמוד לשמה, ופתאום אתה רואה שהראש שלך במקום אחר לגמרי, לכאורה אדם הרי יכול להישבר מזה לגמרי, אי"כ בשביל מה צריכים בכלל ללמוד, אלא צריכים ללמוד ולהכיר שאי אפשר להגיע ללשמה לבד בלי עזר אלוקי ממעל, ורק על ידי הלימוד זה יעזור לי להגיע ללשמה.

## לחכות לחיות נקי מפניות אין כזה דבר

**שלא יאמר, אחדל לגמרי מלמודי בעת ההיא, ולכשאפנה אשנה, כשאהיה פנוי מפניות חיזוניות, כי שמה לא תפנה.** אבל אין דרך אחר להגיע לכל זה רק על ידי לימוד תורה שלא לשמה ואז מגיעים ללשמה, אבל לחכות שזה יהיה נקי מפניות כזה דבר אין, דהיינו צריכים להכיר שבעצם אתה שלא לשמה וצריכים לבקש מהקב"ה שיעזור לך להגיע משלא לשמה ללשמה.

## צריכים לחפש בתוך השלא לשמה מה מחיה אותו

**אך עצה ההגונת לו, שמתוך הפנימיות של בחינת שלא לשמה הבא לו אז במחשבתו,** מתוך הכוונה מה מחיה את השלא לשמה, בכל דבר יש טוב ורע חיזוני ופנימי גשמי ורוחני, אי"כ העיקר לחפש בתוך השלא לשמה מה מחיה אותו, ואז מגיעים שזה הקב"ה, והוא שולח לך כזה מחשבה כי הוא רוצה להתגלות אליך בעלמא דשיקרא, הקב"ה ברא את העולם צמצום



אחרי צמצום וממילא בכל דבר מעורב טוב ורע, אי"כ אין מצב להגיע ללשמה רק על ידי בחינת שלא לשמה לפני זה.

### אין מצב להגיע ללשמה רק עם אינטרס גשמי ושלא לשמה

**מזה עצמו יבוא לשמה.** דהיינו ברגע שאדם יודע שאין מצב להגיע ללמוד תורה ולהבין אותו רק עם יש לו איזה אינטרס גשמי ושלא לשמה, וברגע שאדם מכיר שהקב"ה נותן לו כוח ללמוד ורצון ללמוד אבל בלי אינטרס גשמי ושלא לשמה אין מצב להגיע לשמה, אז הקב"ה יעזור לך שיהיה כוח להגיע לשמה, **על ידי שיאמין ויאמר הלא הפניות והמחשבות רעות ההם,** אני בעצמי היצר הרע ואני שלא לשמה ואז אני יכול להגיע ללשמה, ואין דרך אחרת בעולם שלשמה יתגלה אלי רק על ידי שלא לשמה לפני זה, **הן עצמם הדינים שאני צריך למתקן ולשעבדם להתורה.** דהיינו אנחנו צריכים לתת לתורה שהוא יתקן אותנו, **שהוא בינה.**

### צריכים למצוא את הקב"ה בתוך החושך

**והן הנה כוונת בואם,** הקב"ה ברא את העולם כי הוא מתאוה שיהא לו דירה בתחתונים, נכון שכאן יש עירוב טוב ורע ויש הרבה חושך, אבל יתרון האור מן החושך, לפני בריאת העולם היה אור בלי חושך, ועכשיו נהיה והארץ היתה תוהו ובוהו שזה חושך על פני תהום, אבל לא שיש בהקב"ה חושך אלא לנו זה נראה כחושך, עבודה שלנו הוא למצוא את הקב"ה שנמצא בתוך החושך והאור מן החושך הוא הרבה יותר עוצמתי מאור בלי חושך כלל, וזה לא רק בתורה אלא בכל דרכיך דעהו בכל תוהו ובוהו יש לאדם הזדמנות להגיע להקב"ה, וזה על ידי שהוא מקשר את עצמו עם התורה, והוא לומד תורה כדי להגיע ללשמה והוא לא יכול לבד להגיע לשם והוא חייב המתקת דינים בשורשם, והדרך להעלות אותו הוא על ידי התורה, והוא מוביל את המחשבות שלי ואת הדיבורים שלי ואת הרגשות שלי ואת כל המידות שלי לשורש, ושם יתפרדו כל פועלי און, אבל אדם בעצמו צריך לדעת שהוא שלא לשמה.

### בלי קושי בכל דבר אין מצב להגיע להקב"ה

**והן הנה כוונת בואם, כדי שאתקן אותם,** ואין דרך אחרת להגיע לכל זה בלי קושי לפני זה, ואם מישוהו אומר לך אחרת הוא שקרן, כי כל אחד יש לו את הקשיים שלו ששם יש לו עבודה לגלות את הקב"ה, והקב"ה שולח את הקשיים האלו לאדם ואת השלא לשמה **כדי שאתקן אותם, ואכללם, להיותן כלולין בהתורה.** והיום יש לנו הזדמנות להתקרב להקב"ה ואיפה אתה רוצה לברוח אנא מפניך אברח, אין איפה לברוח כשהם באים צריכים להעלותם להקב"ה, **וכהיום איך אגרר את עצמי ואתמשך אחריהן, להוסיף עלי התגברות הדינים.** כשאדם חי רק בשלא לשמה הוא מגביר על עצמו הדינים כי אין איפה לברוח העיקר להמתיק אותם, וכמו שאמר **הזידיטשובער רבי** יקח נא מעט מים ואין מים אלא תורה, ולמה אדם לומד תורה אלא ורצו רגליכם כי רק ככה אדם יכול לשנות את ההרגלים שלו ממה שהיה עושה עד עכשיו.

### כשנוגשים לעמוד צריכים לדעת שבלי הקב"ה אי אפשר

אמרתי **לר' אשר** שאני לא רוצה להתפלל לפני העמוד, כי אני לא מרוצה לפני הקהל ויש חטאים עוונות ופשעים, ואז אמר לי הא אתה עומד בפניה וחושב שאתה לא יכול להתפלל בעמוד כי אתה עוד לא בן שלושים ואתה לא מרוצה לפני הקהל ויש לך מלא חטאים ועונות,

ואז הגאווה שלך יגדל כ"כ הרבה שיצטרכו לשום בושם באף כדי לעמוד לידך, ואני אומר לך תיגש לעמוד ותידע שאתה לא מרוצה לקהל ותידע שאתה מלא חטאים ועונות, ועכ"ז אתה ניגש ומתפלל לעמוד זה אומר שאני בעצמי לא יכול לטהר את עצמי ואני חייב את הקב"ה לזה.

### בלו מסרקות של ברזל או אפשר להגיע לאור הגדול

**הקאברנינער** אומר שכתוב ומלאכים יחפזון וחיל לרעדה יאחזון, ומסביר שהמלאכים שאלו זו תורה וזו שכרה אצל רבי עקיבא, אמר הקב"ה אם ככה אני מחזיר את העולם לתוהו ובוהו, דהיינו כל התכלית של בריאת העולם היה להגיע למצב של תוהו ובוהו ומשם מגיעים לחיות אחד עם הקב"ה, לפני בריאת העולם היה רק טוב וכדי לברוא את העולם הזה היה חייב לברוא בחינת חושך, ומשום הכי ברא תשובה שנוכל תמיד להגיע לזה, אנחנו צריכים רק להסכים שאנו נמצאים החושך והוא צריך להחזיר את האור, א"כ אמר הקב"ה למלאכים רבי עקיבא לא הרגיש שום צער באותו דקה של מסרקות של ברזל והגיעו משם לנקודה של אור מתוך החושך, וידע שבלי מסרקות של ברזל הוא לא היה מגיע לכה אור גדול, ואם אתם לא רוצים כזה דבר אז אני חייב להחזיר את העולם לתוהו ובוהו.

### מלאך אין לו מצב של תוהו ובוהו

דהיינו מלאך אין לו מצב של תוהו ובוהו ולהגיע משם לאור כזה גדול, לעומת זאת יהודי יש לו את הכוח דווקא מתוהו ובוהו להגיע למקום מאוד גבוה מקום שמלאך לא יכול להגיע לשם אף פעם. א"כ כל שנה ומלאכים יחפזון, למה, כי עכשיו יש לנו מצב של דרמיטא זה היום תחילת מעשיך הכל מתחיל מחדש הולכים לראות מי יחיה ומי ימות כדי להחזיק את העולם או לא כדי לעשותו, וממילא המלאכים נכנסים למצב של חיפזון כי אין לו את כל השנה כלל, כי עכשיו יכול להיות מצב של תוהו ובוהו והוא לא יודע מה יהיה וממילא הוא נהיה לגמרי אבוד, וממילא חיל ורעדה יאחזון, אבל אנחנו אין מצב של יאחזון וחיפזון כי לנו יש דעת סבלנות והתבוננות.

### הקב"ה שולח לך דינים כדי להגיע לתיקון בעולם

א"כ דווקא בראש השנה שאז חדות ד' היא מעוזכם, א"כ מצד אחד יש לנו וגילו ברעדה אבל משם מגיעים לאתה הוא מלך חי וקיים, **על ידי שיאמין ויאמר הלא הפניות והמחשבות רעות ההם, החרדת הדין שיש לנו אני בראתי אותם, הן עצמם הדינים שאני צריך למתקן ולשעבדם להתורה, שהוא בינה.** אדם חושב שהוא בעל הבית אבל ברגע שהוא מחזיר את זה למקום של בינה שזה השופר. **והן הנה כוונת בואם, הקב"ה שולח לך דינים לא להעניש אותך ולא לקחת ממך אלא העיקר הוא לתקן אותם, כדי שאתקן אותם, ואכללם, להיות כלולין בהתורה.** והעיקר להחזיר אותם לאיפה שהם היו לפני הבריאה אבל זה יהיה הרבה יותר משובח.

### לחיות דרוך ולא לפספס שום דבר

**וכהיום** בסוף חודש אלול אדם שלוקח את הדינים ואת החרדה למקומות לא טובים אז לא רק שהוא לא ממתיק את הדינים הוא עושה עוד יותר גרוע את העניין, **איך אגרר את עצמי ואתמשך אחריהן, להוסיף עלי התגברות הדינים.** וכשאדם מתבונן בזה ורואה שזה אתגר מה שנותנים לו כאן ורואה שזה הזדמנות **ועבור זה, מתחזק את עצמו יותר ויותר,** העיקר

להכיר מה שהוא יכול לעשות כאן, ומתחיל לדבר הדבורים בדחילו ורחימו, העיקר שהוא מפחד לא לפספס את המטרה, והעיקר להיות דרוך שהוא יכול לפספס כאן משהו, ובסוף הוא מגיע לאהבה שהוא רואה שהקב"ה אוהב אותו ורוצה אותו, ונותן לו תפקידים חשובים מאוד ונותן לו אימון ומאמין בו.

### אדם שחזי שהוא שלא לשמה יגיע ללשמה

ובהתפארות טובה, לעשות נחת רוח להבורא יתברך, ברגע שאדם מכיר בזה הוא כל כולו בהתפארות להקב"ה, כמ"ש בזהוהר שהדבור מפאר את עצמו, ברגע שאדם יודע שהוא בעצמו שקר והוא בעצמו שלא לשמה רק אין דרך אחרת להגיע לזה רק ע"י שלא לשמה, א"כ לעולם ילמד אדם שלא לשמה הוא חי שהוא בעצם שלא לשמה ומבקש מהקב"ה שתביא לי את הלשמה, חזי במאי ברא אתינא לגבך, ראה באיזה בן באתי לפניך, כשהוא בתיקון המידות.

### אדם עריך להאמין שהקב"ה רוצה אותי אך שאני ולא משנה מה

ונמצא, שעבור התפארות רעה שהיה לו מקודם, אני נתתי לך חומר גלם שאתה תהפוך אותו ללשמה ולדעת שזה לא מציאות אלא סיבה להגיע להקב"ה, עד שהוצרך על ידי זה להתחזקות גדולה, העיקר להתחיל עם יראת המצווה, לדעת שאני גשמי והתשמישי המצוה הם גשמי ואני יכול לגשם אותם עוד יותר, אלא אדם צריך להאמין שזה התורה וזה המחשבות שלי ועלי מוטל לעבוד במצב שאני נמצא בו, ואז במקום להגיע להתפארות רעה מגיעים להתפארות טובה, בא התפארות הטוב והאמיתי, בחינת ישראל אשר בך אתפאר, שהבורא ב"ה מפאר את עצמו בפני צבא עליונים.

### מאתנו דורשים התבוננות והפנמה

ונמצא שאין לך תיקון גדול מזה, שעל ידי בחינת שלא לשמה בא לשמה, שרק ככה אנחנו מתקנים כל דבר, על ידי שאנחנו יודעים שבעצם אנו שלא לשמה והקב"ה חייב להביא אותנו את הלשמה, שנעשו על ידי זה תיקון המידות, ונכללו בבניה ונמתקו, והרע נופל למטה, ולא צריכים לעשות בשביל זה שום דבר כי הרע נופל מעצמו, אלא מאתנו דורשים התבוננות והפנמה, ונפרד מהמידות שקלקל מאז.

### העיקר להביא נקודה נקייה של לשמה להקב"ה

וזהו לעולם יעסוק אדם וכו', אותו שהוא אדם שלם, שיש לו דעת הנ"ל, וזה הולך עם אמונה, אפילו שלא לשמה, פירוש, אפילו באין לו מחשבות ופניות חיזוניות מבחינת שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה וכו', פירוש, שמתוך, הוא לשון פנימיות, שמאותו פנימיות של בחינת שלא לשמה, ואני לא נתתי לך את השלא לשמה אלא כדי להגיע ללשמה, וזה כמו כתית למאור שהעיקר הוא הנקודה הנקייה של לשמה להביאו להקב"ה, שבאין בתוך הדבורים והלימוד.

### אדם שלא חי שהוא שלא לשמה הוא לא מוסיף אלא עוד מגרע

בא לשמה, פירוש, אדרבה, על ידי זה עצמו יבוא לבחינת לשמה, אבל אדם שניגש ללימוד ולא יודע שהוא בעצם שלא לשמה אז לא רק שהוא לא מוסיף אלא עוד מגרע, על ידי שיתחזק אז יותר, ולא יברח משם, ויבין לאשורו שכוננת ביאת זאת הבחינה של שלא לשמה הוא

להיות נמתק, השלא לשמה לא הגיע כדי לקחת ממך אלא כדי שאדם יומתק אותו מיד, כי הן ממש דינים שלו. ובשביל זה הם מגיעים.

### כל יום צריכים להתחיל מחדש את השלא לשמה

וזה הכוונה לעולם יעסוק, לכאורה הרי התכלית הוא לשמה ולא שלא לשמה, אלא ולפי הנ"ל אתי שפיר אומרו לעולם יעסוק וכו', שבאמת צריך לעשות כן לעולם, תמיד לא משנה מתי ואיך יתחיל העסק עם שלא לשמה, כל יום מחדש צריכים להתחיל משלא לשמה, אומרים קרבנות פסוקי דזמרה והעיקר לעבור עוד פעם את כל תהליך ולהגיע ללשמה בסוף, שזהו עיקר עמוד העבודה השלימה, הן בתורה, הן בתפילה, הן בכל המצוות. וכמבואר אצלינו במקום אחר גם כן, מענין מחשבות הבאין לו בעת תפילתו, והבן.

### החיות של שלא לשמה מגיע מחקב"ה

איתא במאור עינים (ישמח לב שבת) והענין כן הוא, שבוודאי שלא לשמה הוא גרוע מאוד, אמנם צריכין להבין מאין ימצא בחינה זו של שלא לשמה בעולם, שהרי בכל דבר הוא החיות של התורה כמבואר למעלה, והתורה מחייה ומקיימו, וא"כ בחינת שלא לשמה של התורה, מאין ימצא שיוכל להיות בעולם. אמנם, באמת מה שלומד שלא לשמה, הוא מחמת איזהו חשק ותאוה, או להתגדל ולהתפאר או דבר אחר, רק שהחשק הזה הוא נפל מדרגיה, שעיקר האהבה והחשק הוא לאהבה את ד' ולא דבר אחר, וזה נוטל החשק שבו יש חיות שנשתלשל מבחינת אהבה וחשק, ומשמש לעצמו.

### רק על ידי פחד מכלב אני מגיע לפחד ד'

ובאמת, החכם עיניו בראשו, אם הוא חכם מביט מאין בא לו החיות של החשק הזה, והוא מראשית דבר שמחיה אותו החשק, ונמצא תיכף חוזר למעלה לדבק באהבת הבורא, וממאס חשק הפנייה ההיא. תן לי לחיות איתך ביחד כי אני בעצמי לא יכול ולא מסוגל לכלום, אבל העיקר שאני רוצה את זה. ונמצא, מפני בחינה זו שמחמת החשק שלא לשמה, יכול לחזור לחשק ואהבה העיקרית, כי בלי שלא לשמה אני לא יכול כלל לחזור אליך, והדרך היחידי לקבל פחד מהקב"ה הוא רק ע"י פחד מכלב, לכן ישנו בעולם בחינה שלא לשמה, וזה הוא חיות שלו, כדי שמתוך, רצה לומר, מה שמתוך שלא לשמה, שהיא גם כן חיות החשק בא לשמה כאמור. והעיקר להסתכל על התוך שלא לשמה ואז מגיעים להקב"ה.

### כל קושי שיש מגיע מחקב"ה

היוצא לנו אדם צריך לדעת שכל קושי שיש לו אין דבר שנהיה מעצמו, הקב"ה נותן לך את זה ונותן לך את הכוח לזה ורוצה למנף אותך לכאלו מקומות גבוהים שלא יכולתי להגיע בלי זה, ורק על ידי שלא לשמה יש מציאות להגיע ללשמה ולהקב"ה.

**שיעור ב'**

יום ב' כב' אלול

**מחשבה ראשונה תמיד מעורב טוב ברע**

איתא במאור עינים (המשך ד"ה אלה הדברים). דברנו שיש מחשבה ראשונה ומחשבה שנייה, מחשבה ראשונה תמיד מגיע מעורב טוב ורע, וכדי להפוך את הרע לטוב ושהוא ישלוט על הרע תלוי מה אתה הולך לעשות עם המחשבה הראשונה שלך, לאדם זה מתגלה בצמצום אחרי צמצום ולבוש אחרי לבוש עד שאתה רואה רק את הרע לבד ומאיליו נמשך אל החיצוניים, אבל במחשבה שנייה שזה השכל העיוני אדם צריך לדעת שאין רק רע ואין רק טוב, בכל רע יש טוב שמחיה אותו, אדם צריך לדעת שבלי הרע הטוב לא יכול להתגלות בעולם וברגע שאדם מתחבר לטוב שבו הרע נופל מאיליו, ואז הרע כיסא לטוב וכמו הגוף שנהיה מרכבה לנשמה, ואז גם הגוף נהפך לטוב וזה מחשבה שנייה.

**אדם יש לו את היכולת לשנות דברים ממצאות לסיבה**

כל פעולה כזה שאדם עושה זה נקרא המתקת דינים בשורשם, דהיינו הוא לוקח את הדינים שזה הרע ומחזיר אותו למקור וממתיק אותו, השורש של הכל מתחיל בבניה ושם מגיעים לחכמה עד להקב"ה, ושם הכל טוב ובמקום שזה ימשוך אותך כלפי מטה אתה מושך את זה כלפי מעלה, וזה על ידי שאדם מפנים שזה הקב"ה, ובכל פעולה שאדם עושה הן במידות שלו והן מדברים חיצוניים או מבעלי בחירה או שלא מבעלי בחירה, ובכל מקום שהוא נמצא בבחינת עולם שנה נפש ובכל זמן ובכל נפש, כל מה שקורה בעולם זה מדבר אלי בשבילי נברא העולם, אני כאן בעל הבית לשנות דברים למצב אחרת לגמרי, ואצלי משתנה היחס שאני הופך כל דבר ממצאות לסיבה, ובזה עושים המתקת דינים בשורשם ובזה הופכים את הדין לרחמים.

**אדם שחזי שמה שחולך לו זה הוא מביא על עצמו דינים**

וכמשל הידוע אדם שיש לו עשר עסקים תשע הולך לו ואחד לא הולך לו, הוא יכול להיות עסוק עם האחד שלא הולך לו ואז להפסיד גם את התשע שכן הולכים לו, או להחליט שזה רחמים שהקב"ה התגלה דרך בינה, ואז מגיע להבין שגם התשע האחרים הם לא מובנים מאיליו והכל רחמים מאת הקב"ה, הדינים יהיה כל זמן שאתה עסוק שהתשע זה אתה ואתה רק עסוק כל הזמן למה יש אחד שלא הולך כלל ומה קרה כאן, ואז ברגע שאדם מתחיל להאשים את כל העולם בזה הוא מגביר את הדינים, אבל ברגע שאני חי שעשירי הוא רק עזרה מהקב"ה להראות לי ששום דבר לא שלי והכל מאת הקב"ה, בזה הופכים את הדין לרחמים ואז מעוררים רחמים לא רק על העשירי אלא על כולם ועל הכל.

**אדם צריך לקחת אחריות על עצמו ועל כולם**

עכשיו הולך המאור עינים ומסביר שאדם צריך לדעת שיש לו אחריות לא רק על עצמו אלא על כולם, וכמו שהשפ"א היה אומר הרבה שיש פרט וכלל, מצד אחד הוא באמת פרטי ומצד שני הוא חלק מכולם שזה כלל, וזה כמו אותיות התורה מצד אחד הוא לא שווה כלום רק בצירוף אותיות אחרים, וברגע שיש פגם באות הזה יש פגם בכל התורה כולה, וברגע שאין

ספר תורה אין חיבור להקב"ה, ובוזה אנו מוסרים את כל הכוח שלנו לצד אחרא ועל ידי יש להם כוח לשלוט עלינו.

### כשאני מתקן את עצמי אני מתקן את כולם

וברגע שאני מתקן את עצמי אז עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הנלוים עלי ועל כל בני ישראל עמיה, ובוזה מייבשים את הכוח של הגויים ושל הסטרא אחרא, שאני משפיע קדושה עלי ועל הסביבה שלי ועל כל בני ישראל, אי"כ כל אחד על ידי חשיבה שלו הוא יכול להמתיק דינים על עצמו ועל הסביבה שלו ועל הקרובים שלו ועל כל העולם כולו, ואפשר גם להגיע למצב להוציא כל בני ישראל מגלות לגאולה. אברהם אבינו פגש הרבה אנשים שהיו באותו שורש כמוהו, וגם להם היה אותיות בתורה, ועל ידי שתיקן את עצמו הצליח לתקן את כולם וזהו ואת הנפש אשר עשו בחרן.

### אברהם אבינו לקח את החרון אף והפך אותו להקב"ה

וזה היה עבודת אברהם אבינו ע"ה, כמו שכתוב הנפש אשר עשו בחרן, חרן נקרא חרון אף, אבל הוא לקח את החרון אף ותיקן אותו להקב"ה על ידי שהפך כל דבר ממציאות לסיבה, וחיפש את הנפש שמחיה את הדין שזה ולית אתר פנוי מיניה, וברגע שהוא מצא את הטוב בכל דבר, והגיע שהדינים הוא רק סיבה לגלות את הנפש, וזה נקרא שלקח את כולם לתורה, ותרם אונקלוס דשעבידו לאורייתא.

### הדין מגיע לבטל את הכוחי ועוצם ידי

ואיך עושים כזה דבר, כי בכל הדין שבאו עליו מבחינת מחרון, שזה דין שזה בינה דינין דמיניה מתערין, ושם עבודת האדם לבטל את הבנה שלו להקב"ה ולדעת שאחרי שהשגתי את כל השגותי אני טיפש ומאמין, ודווקא במקום של הדין שאני לא יודע למה הם באים ואני שואל מה דווקא שם זה המתקת דינים בשורשם, הדין לא מגיע לנתק אותך אלא לבטל את הכוחי ועוצם ידי שלך ולבטל את הבנה שלך ולהגיע להמתיק את הדינים, ולהגיע לכל זה הוא רק על ידי שאדם חי שהוא במצב של חסר אונים.

### אדם עריך לחפש בכל דבר את השגחה פרטית

ובמקום ליפול שם ולרדת עוד יותר למטה ולגרום עוד יותר דינין, התחזק את עצמו עם כל המידות שלמטה מהבינה, והגיע למצב של ולבבו יבין ושב, ומבין שכל דבר מגיע לחבר אותך להקב"ה ולא לנתק אותך משם, והעיקר להגיע לסיבות שזה שיש סובב כל הסיבות, ויש מעל זה עילה למה עשיתי את הסיבה וזה מגיע מעילות העילות עד אין סוף ב"ה, אי"כ בכל מקום לא אז משם עד שלא רואה שם את השגחה פרטית שנמצא שם, ועד שלא הגיע למצב לראות שיש שם נקודה טובה, ואפילו שאני לא רואה את הטוב שיש שם, הסיבה לכך הוא כי אני לא מסוגל להבין ולא יכול להגיע לזה כלל, ומה אני כן יכול לראות זה הדין, ולפי זה אפשר לנו לראות איזה טוב יש כאן, ועל ידי חשיבה הזאת אני מתקן את הדין ומעלה אותי ואת כל הסביבה שלי וגם אני מעלה את כל אלה שיש להם שייכות איתי.

### יהודי נופל כדי להרים אחרים ששייכים אליו

איתא באור לשמים שהגר הגיע להלל ואמר לו למדני את כל התורה כולה על רגל אחת, ואמר לו ואהבת לרעך כמוך. אבל לכאורה איזה שייכות יש בין אחד לשני, אלא מה הגוי הזה רצה בכלל, אלא רגל אחת הכוונה שהוא רצה שלא יהיה לו נפילות כלל ותמיד יעמוד על מצב אחד מקסימום יעלה אבל לא ירד כלל, אבל מנפילות אני לא רוצה לשמוע כלל, אמר הלל הלא יש מיליוני גויים בחוץ שלא חיים עם הקב"ה כלל ואיך נכנס לך כזה רצון חזק להתגיייר ולהתקרב לכאן, אלא היות שהנשמה שלך שייכים לתורה כי כל הגירים שייכים בעצם לתורה רק שנמצאים בתהום, והיה יהודי שמוסכן נפל עד איפה שאתה נמצא שם הכי למטה שיכול להיות, וברגע שהוא תפס את עצמו ויצא משם באותו דקה הוא לא מרים רק את עצמו אלא את כולם שנמצאים שם, א"כ היה צריך להיות יהודי שנפל למקום שלך בשבילך כדי להרים אותך.

### כל נפילה זה אתגר והזדמנות להגיע להקב"ה

אברהם הבין שאיפה שהוא נמצא ולא משנה באיזה מקום או באיזה מצב הוא שם לא רק בשבילו אלא בשביל עוד אנשים, כל אחד חייב להיות חלק בעשייה של העולם, ועבודה הזאת בעצם הוא לא רק בשבילי אלא שזה מאחד את כל הבריאה, א"כ האדם הזה נפל למקום שלך וברגע שהוא תפס את עצמו והרים את עצמו משם באותו דקה הוא לא הרים רק את עצמו אלא גם את הגוי שהיה שם, א"כ בזכות יהודי שנפל לשם והרים את עצמו משם גם אתה יצאתי משם, א"כ עכשיו שאתה יהודי ומישהו נפל בשבילך א"כ ואהבת לרעך כמוך אתה צריך ליפול בשביל מישהו אחר, א"כ עכשיו שאתה נמצא כאן ערבים ישראל זה לזה, א"כ בכל נפילה אפשר להסתכל על זה בתור נפילה או בתור אתגר והזדמנות להגיע להקב"ה, והעיקר לעשות המתקת דינים שלך ושל כל הסביבה שלך ועד הגויים ששייכים ליהודים, וברגע שאני עושה המתקת הדינים ואני מוציא את הקליפה משם, באותו רגע הרע נופל ואז אין להגויים שום שליטה עלינו יותר, וזה נקרא להפוך את הגלות לגאולה. א"כ אדם צריך לדעת איזה אחריות יש לו בכל מחשבה ובכל דיבור ובכל מעשה שהוא עושה.

### אדם צריך לקחת אחריות על כל דבר שעושה

**החובת הלבבות** ממשיך זאת לאחד שנסע באונייה, והחליט בחדר שלו לעשות חור, אבל אמרו לו ברגע שאתה עושה חור קטן אתה מציף בזאת את כל האונייה וכולם נהיו בסכנה, אבל הוא בשלו מה אתה רוצה ממנו זה החדר שלי ומה איכפת לך מה אני עושה בחדר שלי, אבל האמת נכון שזה חדר הפרטי שלך אבל כאן באונייה אנחנו כולנו אחד, א"כ בעשיית חור הוא מסכן את כולם ובסגירת המקום של החור בזה הוא מציל את כולם, דהיינו צריכים לקחת אחריות על כל דבר שעושים.

### אברהם אבינו הרים את עצמו ואת כולם להקב"ה

וזה היה עבודת אברהם אבינו ע"ה ואת הנפש אשר עשו בחרן, ושיעבדו והגביהו להתורה שנקרא בינה, ונמתק כל הרע של קלקול המידות, ומתקן בזאת לא רק את עצמו אלא גם את כל הסביבה שלו וכולם השייכים לשורש נשמתו, בין שקלקל בעצמו, או על ידי בני דורו השייכין לשורש נשמתו. עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הנלוים עלי ועל כל בני ישראל עמיה. והם השייכים לשורש נשמתי הם לא יכולים לעלות לבד אלא הם מחכים לי שאני יעלה אותם, דהיינו יש לי אחריות על עצמי ועל כל הסובבים אותי.

## צדיקים יורדים הכי למטה כדי להרים משם אנשים

ואז, כל אותן האחוזים ברע של איזה מידה מהמידות, וברגע שאני חי במידה רע אז אני מוריד לא רק את עצמי אלא את כולם, והפילו איזה מידה למטה. על ידי שהגביה אבינו ע"ה את המידות למעלה והמתיקן, וברגע שהוא תיקן את עצמו בזאת תיקן את כולם ביחד, וכמו שאמר הפרי הארץ אם אני רוצה להרים בנין צריכים ללכת הכי למטה ולהרים משם ואז אני מרים את כולם, א"כ היות שאני הכי למטה ברגע שאני מתרומם אני מרים את כולם ביחד איתי, אנשים פשוטים לא הולכים כזה עמוק אבל צדיקים יורדים הכי למטה שיכול להיות כולי האי ואולי יתאפשר לו להרים אחד משם הכי למטה שיכול להיות.

## אדם צריך להפוך את הרע לטוב עד שנחיה מרכבה לטוב

א"כ ברגע שאברהם אבינו הרים את עצמו והמתיק את המידות אז נהיה משם יתפרדו כל פועלי און, וברגע שאדם לא מסתכל על הרע כמו שהוא אלא על החלק הטוב שבו וברגע שאני ממקד את ההסתכלות שלי על זה אז אני חי שהרע לא היה יותר מסיבה להביא אותי לראות את הטוב, ובזה אדם הופך את הרע ממציאיות לסיבה ומאז זה נהיה מרכבה לטוב, ואז נמתקו גם אותן שהיו אחוזים ומושרשים בהמידה לרע, ובזה נכנע הרע לטוב, ואז נמתקו גם כן, להיות עולים לחסות בצל כנפי השכינה, ונתגיירו.

## שלא לשמה נקרא קנאה תאוה כבוד וכסף

א"כ לעולם ילמד אדם שלא לשמה, שלא לשמה הוא מצב של דין, דהיינו אני לוקח זאת בשביל כבוד כסף קנאה תאוה, אבל אדם צריך לדעת שרק ע"י השלא לשמה שזה קנאה תאוה וכבוד רק ככה זה גורם לי ללמוד בכלל, וכדי שאני יראה את הקב"ה הוא חייב להתגלות אלי בצורה של דין ושלילי ושלא לשמה, ומה מחיה את הדין ברור שזה הטוב שיש בו כי אין לו חיות עצמיות, א"כ בכל דבר יש גם טוב בקנאה יש קנאת ד' צבאות, ובתאוה יש אהבת ד' יתברך שמו, כבוד יהי כבוד ד' לעולם.

## אדם שנשאר בשלא לשמה מוטב שתתהפך שלייתו

דהיינו הקב"ה מחיה את הקנאה והתאוה והכבוד הגשמי שיש, וברגע שאני חי שאני אפשר להגיע לקנאה הרוחני רק על ידי קנאה גשמי, ואי אפשר להגיע לאהבת ד' רק ע"י התאוה, וברגע שאדם מחבר אחד עם השני אז בא לשמה הקב"ה יביא לך את הלשמה, ובלי זה אין מצב להגיע ללשמה, אבל אדם שנשאר תקוע בשלא לשמה אז מוטב שתתהפך שלייתו, וברגע שאני חי שהקב"ה הוא זה שמחיה את השלא לשמה אז הוא מגיע ללשמה. וזה עבודת האדם בעולם.

## סיפור על רבי אהרן הגדול זי"ע

מסופר על הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע שלכל עיר שהיה מגיע החזיר יהודים לתשובה, ואמרו שהחזיר פ"ד אלף בעלי תשובה. דהיינו הוא בעצמו היה עושה תשובה ואז החזיר את כולם שהיה להם שייכות עם שורש נשמתו. וכידוע היה מגיע והיה צועק וידעת היום והשבות אל לבבך כי ד' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, וזה לבד היה בשבילם התעוררות לתשובה.



## השני נופל כדי שאנו ישמע את השפל שאנו נמצא בו

הפרי הארץ שאדם צריך לדעת שכל מה שקורה בחוץ יש לו שייכות אתו, וכמו שאמר הבעש"ט הק' כל נגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו. וברגע שאני חי שמוסכן השני צריך לעבור עבירה כדי שאני יראה את השפל שלי, בזה אדם מתקשר לכל באי עולם, ובאהבה זו ממילא יתקשר לכל באי עולם ובני אדם כיוצא בו, כי אהבה שיש לי מהשני הוא בעצם אהבת ד' שמתגלה אלי דרכו, אחרי היות האהבה שפע ברכה עליונה בתכלית הידיעה כי לא זכה מנפשו אליו וא"א כלל לעשותה ולזכות בה, אבל ברצונו הקב"ה נתנה לו, ואם היה נותן מתנה זו לחבירו היה חבירו כיוצא בו מתלהב לשמו יתברך, ואתה לא נחשב בגלל זה לצדיק כי גם השני היה יכול להיות אותו דבר בדיוק, וא"כ במה נחשב הוא מחבירו. א"כ אתה לא חשוב יותר מהשני, ובשנייה אחד אתה יכול להתהפך לכעסן ולגנב וכדומה.

## העיקר לאהוב כל ישראל אפילו רשעי ישראל

וממילא אוהב כל ישראל אפילו לרשעי ישראל כי אתה מבין ויודע מפני אמיתות הבנתו וידיעתו שקרובים המה ויש לו שייכות עמהם. וכמו בספר תורה שכל אות הוא בעצם דבר נפרד אבל הוא לא יכול בלי השני, א"כ אתה אחד עם כולם ואתה לא יכול להתגאות עליהם כלל, והנה הוא כאחד האדם ואין לו לעצמו יתרון עליהם כ"א מה שענוהו בשערה מן השמים.

## בכל פעולה שאדם שותק הופך זאת מדין לרחמים

ולכן בהיותו מתעלה אדם שמקשר כל דבר להקב"ה, באהבת ד', אז לא רק אתה עולה אלא מתעלים כולם עמו לאלפים, מסופר על הזידיטשובער רבי שלא רצה להיות רבי אלא רב בקהילה, ונסע לשאול בעצת רבו השר שלום מבעלזא זי"ע ואמר לו תפסיק להשתגע אלפים ורבבות יהודים מחכים לך. וכן צריך כל אחד לדעת שאלפים ורבבות יהודים מחכים לך, גם אלו שקרובים לך וגם אלו שרחוקים ממך, בכל פעולה שאתה עושה או שאתה שותק או שאתה מתנהג לפי התורה בזה אתה הופך את הדין ממציאיות לסיבה לא רק לעצמך אלא לכל הסובבים אותך.

## בחיצוניות אנחנו נפרדים אבל בפנימיות אנחנו אחד

וברגע שאדם שומע שכל דבר זה לא מציאות אלא סיבה אז ולכן בהיותו מתעלה באהבת ד' מתעלים כולם עמו לאלפים, ואז גם אתה בעצמך מתעלה וכל אלו ששייכים אליך וגם כל הגלות נהפכת לגאולה כי אז אין לקליפה שום אחיזה יותר וממילא נהיה גאולה. מפני שבהיותו במידות השייכים אליהם הרי הוא והם נפש אחת נכון בגוף אנחנו נפרדים דעותיהם שונות פרצופיהם שונות אבל בפנימיות אנחנו אחד ממש, בכל מידה ומידה שהוא מודד ברגע שאתה רואה את המידות של השני שזה המידות שלך, וזה שאתה לא שם כי הקב"ה נתן לך רחמים על זה, וזה רק ע"י שאתה תראה את החיסרון של השני אצלך זה נקרא רחמים, ודווקא על ידי השני הגעתי להקב"ה, הרי הוא מקושר עם אלפים ורבבות בני אדם לכן בעלותו עולים עמו.

## כל דבר תלוי בהסתכלות שלו על כל דבר

כן הלל שהיה עניו מאוד אמר אם אני כאן הכל כאן, דהיינו תלוי בהסתכלות שלך על כל דבר, ואם אני כאן אז כל אחד שנמצא כאן הם חלקים ממני, שבכל מקום שמוצא את עצמו ברגע שהוא חי עם הקב"ה אז כולם שייכים אליו, לכאורה איזה שייכות יש לי איתם, הם סתם נמצאים איתי תחת קורת גג, אבל האמת שיש להם שייכות איתי, הרבה יש מאותו מין והרי הוא כאחד מהם, ולכאורה למה אני לא ככה, אלא אבל לד' הישועה, כי אני לא פרשתי אותם נכון, שהוא מוסכן שהוא צריך להיות ככה כדי שאני יראה את השפל שלי ואני יגיע לראות את הקב"ה ואז הפכתי את המציאות לסיבה, לכן כשעולה עולים עמו.

## העיקר לא לדאוג לשני אלא כל דבר שייך אלי

ר' אשר היה אומר שזה נקרא לחיות כלל ישראל, לא שאתה דואג לשני אלא כל דבר שייך אליך אישי, וברגע שאתה עולה אז כולם עולים איתך ביחד, וברגע שאתה יורד אתה מוריד את כולם, וזה נקרא לקחת אחריות, וזה גדולה צדקה שבצדקות הוא הנותן דעת לעני שבדעת, לפעמים עם התנהגות אחד אתה יכול לתת אימון באדם ולתת לו כוח, הכל תלוי בחשיבה שלך אתה חושב חיובי אתה משרה חיובי על כל הסביבה, ואם אתה חי שלילי אתה מושך את כולם לשלילי. וזה לך אמר ליבי בקשו פני את פניך. בכל דבר צריכים למצוא את הפנימיות שיש שם.

## שיעור ג'

יום ג' כג' אלול

אברהם אבינו המתיק כל חרון אף להקב"ה

איתא במאור עינים (המשך ד"ה אלה הדברים). דברנו אתמול את הנפש אשר עשו בחרן, חרן נקרא לפעמים יש לאדם תחושות לא טובות היום קוראים לזה טריגר, דהיינו הרגשות עולים לו והוא אומר לעצמו מה זה ועל מה זה, והוא שומע בכל דבר שזה מאת הקב"ה, והוא חי ומקיים את התורה שכל דבר הוא סיבה מאת הקב"ה, ואז הוא לא מעלה רק את המידות שלו השייכים אליו אלא כל אחד ששייך אליו, ואת הנפש אשר עשו בחרון כל פעם שהיה חרון אף אברהם אבינו המתיק אותו מיד, ולא רק לעצמו אלא לכל הנפשות ששייכים אליו.

סיפור על הברכת משה מלעלוב זצ"ל

כ"ק הברכת משה מלעלוב זצ"ל היה רץ הרבה למקווה, פעם שאלתי את הגבאים לפשר הדבר, וענו לי שלרבי יש טבע להתרגז על כל דבר והוא עבד על עצמו לא להתרגז יותר, אבל לפעמים בעת עריכת השולחן נכנסים כל מיני אנשים שמרגיזים אותו והיות שרק רצה לכעוס אפילו שעוד לא הגיע לזה כבר רץ הרבי למקווה על זה.

כל אחד חייב את השני ואי אפשר בלעדיו

איתא במאור עינים (לך לך) ואת הנפש אשר עשו בחרן. ותרגום אונקלוס דשעבידו לאורייתא בחרן. להבין הענין כי נודע, כל הנשמות יש להם אחיזה באותיות התורה, וכל אחד חייב את השני ולא יכול בלעדיו, ומי שעוסק בתורה, ברגע שאתה עולה עולים איתך אלפים ורבבות נשמות ישראל, ומקיים מצותיה כראוי, ועובד לד' באמת על פי התורה, מעלה הנשמות שיש להם אחיזה בתורה.

כשהצדיק עושה פעולה טובה מתקן בזאת את כולם

והנה, כמו שיש נשמות נפולין ממדריגתן באומה הישראלית, שנפלו ונמצאים למטה בשאול תחתית, כמו כן נתפזרו כמה וכמה נשמות קדושות בין האומות. וכידוע הסיפור עם האמרי יוסף ז"ע שפעם אחד בליל שני של פסח כשגמר את עריכת הסדר, אמר לעצמו לישון אני לא יכול בכזה לילה קדוש והיות שהיום בלילה היה סעודת אחשורוש וממילא החליט בדעתו לקרוא את מגילת אסתר עכשו בליל שני דפסח. ולמעשה היה נשמה אחד שהיה צריך תיקון והיות שבעת קריאת המגילה פותחים את שערי גן עדן והיה לאותו חסיד תיקן באותו לילה. דהיינו כשהצדיק עושה פעולה טובה הוא לא רק מתקן את עצמו אלא הוא מתקן את כולם ששייכים אחד אתו.

אברהם הרים את כולם וגם אלו ששייכים עמו

ואברהם אבינו ע"ה, על ידי שקיים כל התורה, עד שלא ניתנה, כמ"ש עקב אשר וגו' מצותי חוקותי ותורותי, ואפילו עירובי תחומין קיים, כנודע מאמר רבותינו ז"ל. ועל ידי זה נתעלו אותן הנשמות שבין העמים שיש להם אחיזה בתורה, עם שרשן. ועל ידי שאחז אברהם

בשורש הנשמות, שהוא התורה, ונתעלה, נתעלו על ידו גם כן הנשמות האחוזין בהתורה עם נשמתו, ועל כן נתעורר רוחם לבוא להתגייר אצל אברהם, שיורה להם את הדרך שילכו בה.

### אדם שחי עם הקב"ה זה משפיע על כל הדור שלו

[נחזור למאור עיניים שהתחלנו]. **וכן בכל דור, לא רק הדור של אברהם אבינו, העניין כך הוא, בכל הצדיקים עם בני דורם.** שכל פעם שמישהו מרגיז אותם ויורד להם המידות, הם לא יורדים עם זה אלא מעלים זאת בחזרה להקב"ה ונמתקים בשורשם. אצל דוד המלך כתוב אלוקים אמר לו קלל ואז הוא נהיה רגל רביעי במרכבה, וזה משפיע לא רק על עצמו אלא על כל הדור שלו, וזה משפיע על עצמו ועל הבית שלו ועל כל הנלוים עלי ועל כל בני ישראל עמיה.

### אדם צריך לתת הכנעה איפה שהוא לא מבין כלום

**וכל זה, על ידי שמשעבדים אותם להתורה שנקרא בינה, בינה הוא צמצום ושם מתחיל הדינים הראשונים, וברגע שאדם מתבונן מאיפה מגיע הבינה, על ידי המחשבה זו ועל ידי המתקה שנמתקים כל הדינים, ומתבררים ומתלבנים כל המידות, בין שתי מדינות תמיד יהיה שטח ששם אסור להסתובב ואסור להיות שם, אותו דבר בינה הוא מקום של תוהו ובוהו שם אדם לא שולט והקב"ה נמצא שם אפילו שאני לא רואה אותו, שם המעבר בין הבינה והבנה שלך ועולם הזה שמוגבל לך עד כמה שאפשר ללכת, לעולם הבא ששם כולו טוב, יש שם הבנה רק אני בעצמי לא יכול להשיגו כלל, וברגע שאדם נותן שם הכנעה להקב"ה זה נקרא המתקת דינים בשורשם.**

### מה שהולך לך אדם חי שם בגאווה ולא עם הקב"ה

וכל זה נהיה על ידי התורה, כי שם זה הכי גבוה שיכול להיות עד להקב"ה, אדם צריך לדעת שהבינה לא מגיע להרגיז אותו ולהעניש אותו ולהוריד אותו כלפי מטה, אלא שזה הזדמנות ואתגר להעלות אותך כלפי מעלה, וברגע שאדם חי ככה אז לא רק אותו דין נמתק אלא כל הדינים נמתקים, **ועל ידי המתקה שנמתקים כל הדינים, אדם הרי רואה רק את הצמצום ואיפה שהרגשות שלך עולים, כבר אמרנו אדם יש לו עשר ילדים תשע הולך לו ואחד לא הולך, בעצם הדינים נמצאים גם בתשע המוצלחים, כי שם הוא בגאווה וחי שהוא עושה כל דבר והוא מוצלח, ואז אומר הקב"ה אין אני והוא יכולין לדור במדור אחד, ואז הקב"ה עושה עם אדם חסד שפתאום יש לו ילד עשירי לא מוצלח, ואז באותו דקה עולה לו כל המידות כעס וכדומה.**

### הרחמים נמצא בילד עשירי שלא הולך וזה ממתיק הכל

אבל עבודת האדם הוא לזהות שבעצם שבמקום להיכנס לכעס הוא יכול להיכנס לרחמים, לשמוע שם שהקב"ה רוצה ממך עכשיו המתקת דינים בשורשם, א"כ הדין נמצא בתשע אחרים והרחמים בילד העשירי הלא מוצלח, א"כ אדם צריך לדעת כשהקב"ה נותן לך דין כדי להמתיק אותו הוא לא רק בשביל זה אלא שתמתיק את כל הדינים ביחד. ולא רק את הדינים שלך אלא של כל הסובבים אותך, אדם שהכין משהו ולמעשה זה לא היה בזמן שרצה, ברגע שהוא לא נכנס לחשבונות וכעס אלא חי את הקב"ה בזה הוא ממתיק לא רק את הדין שלו אלא כל הדינים שיש ושל כולם, וגם כל הדינים ששייכים אליך ושל כל העולם כולו.

## ברגע שלא נכנסים לכעס מפסיקים את היניקה לקליפות

ומתבררים ומתלבנים כל המידות, נופל הרע למטה ונעשה ביטול הקליפות בכללות, ולא רק ליהודים אלא אפילו לגויים ג"כ, ושלוות אומות העולם האחוזים בקליפות ההם מתבטל. בני ישראל הם המפרנסים הכי גדולים לקליפות, וזה ע"י הלשון הרע ורכילות שלנו, ובמקום לקחת את כל הנ"ל ולהרים אותם להקב"ה אנחנו נותנים זאת לקליפות ובזה הם חיים, וברגע שלא נכנסים לכעס לשון הרע רכילות ומחלוקת בזאת אנחנו מפסיקים את היניקה לקליפות, ובמקום שהם שולטים עלינו אנחנו שולטים עליהם, וכל אחד צריך לדעת שיש לו אחריות לא רק על עצמו אלא על כל הסובבים אותו.

## אדם מצד אחד הוא פרט ומצד שני הוא אחד מכולם

כי באמת, אם היו עושים כן ישראל בכללות, אדם הוא כלל ופרט, נכון מצד אחד הוא פרט בפני עצמו אבל מצד שני הוא שייך לכלל והוא אחד מכולם, וכמו אותיות התורה נכון מצד אחד כל אות הוא פרט בפני עצמו אבל מצד שני הוא חלק מכולם ואם יש לו פגם באות אחד כל התורה פסולה, א"כ כל אחד חייב לדעת שכל מה שהוא עושה שייך לכולם, אם יורד אליו מידה רעה אז יש לו אחריות לתקן אותו לא רק לעצמו אלא לתקן את בני ישראל בכללות.

## על ידי צדקה אדם עובר ממצב של ניתוק למצב של חיים וחיבור

מסופר בגמרא על רב הונא שהיה בזמנו מגיפה, אבל באיזור שלו לא היה שום דבר, בהתחלה חשבו שזה בזכותו, אבל בסוף אומרת הגמרא שבאיזור הזה היה הרבה לוויית והיה צריכים כלים לחפור את הקברים והיות שהיה מלווה להם את הכלים שלו אז החסד השפיע לא רק לעצמו אלא לכל האיזור שהיה גר שם. חסד נקרא שאדם לוקח משהו מעצמו ונותן זאת לשני וזה גורם רחמים בעולם, לקיחה בלי לתת גורמת דין וגאווה וצמצום, וברגע שאדם נותן מעצמו זה בחינה של מסירות נפש ואז אדם מגיע להכרה שלא הוא נותן אלא הקב"ה נתן לו כדי לתת הלאה, ובזה מבטלים את הדינים לא רק מעצמך אלא מכולם, וזהו צדקה תציל ממות, ע"י צדקה אדם עובר ממצב של מיתה שזה ניתוק למצב של חיבור וחיים.

## חבל שלומדים תורה לתענוג עצמי

איתא בחברותא בליל שבועות התאונן מאוד באמרו חבל שלומדים תורה לתענוג עצמי ולא חושבים על נותן התורה ואם בן אדם מתגאה בתורתו לוקחים את תורתו החיצוניים והקליפות, וחבל מאוד שבמקום להעלות את התורה לשמים, מזינים בזה את הקליפות ומאריכים את הגלות.

## אדם צריך לעבוד את הקב"ה במסירות נפש

ואמר כל מחשבה שאין מעורב בה אלקות והאדם אינו ממליך אותו על כל אבריו ועשיותיו, הרי זה מסך המבדיל לבניו לבין קונו. עצם הגוף על נטיותיו ותאוותיו לחומר הגס הוא עצמו מרידה במלכות שמים והאדם צריך לעבוד את בוראו במסירות נפש ממש, זיך צושניידן און צורייסן אויף שטיקער פארן אויבערשטן, אחרת זה לא הולך בשום אופן כי האדם רק רע מנעוריו.

## אדם שלוקח מהתורה לעצמו עושה מסך המבדיל

כי האיש הלוקח לעצמו מהתורה והמצוות, עושה בזה מסך המבדיל, כי זה נקרא שתי רשויות ח"ו ומזה ניזונים הקליפות והחיצונים ושכינתא בגלותא ועל זה ידו כל הדווים. אבל זוהי עבודה של שנים ולא כל כך בנקל אפשר להגיע לכך שהאדם עושה מצוות ולומד תורה ואומר חידושים נפלאים שכל השומעים מביעים התפעלות מזה, ובכ"ז יודע האדם שאין לו שום שייכות לזה, וכל הגה שלו וכל הרהור שלו הכל מהשמים.

## כל אחד עם הכאבים שלו זה מסרקות של ברזל

רבי עקיבא אמר כל ימי הייתי מצטער על כך מתי יבוא לידי ואקיימנה, ולמעשה נכנס למסרקות של ברזל, כל אחד עם הכאבים שלו זה נקרא מסרקות של ברזל, והוא הכניס לנו את הכוח שכל פעם שמגיע כזה דבר שנוכל לומר שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד.

## ביאת המשיח נקרא שלימות הבריאה

כבר היה ביטול הגלות המר הזה והארוך, שהוא על ידי דינים הכללים. ולא היה מקום אחיזה לשלוות העמים להיות מושלים עלינו, אם היו ישראל משעבדים כל הדינים להתורה. היה ביטול הקליפות לגמרי, באין אחיזה במידות הקדושה, דהיינו שאין להם שום אחיזה יותר במידת הקדושה, והיינו זוכים כבר לביאת המשיח. ר' אשר היה אומר שיש אנשים שחושבים שתקופת משיח יהיה נראה אחרת מהיום, אבל אני יכול להגיד לכם שהכל דמיון, אין בין עולם הזה לעולם הבא אלא שעבוד מלכויות בלבד, ביאת משיח נקרא שלימות הבריאה, דהיינו שאדם יהיה בשלימות שמבטל את כל התחושות הפנימיות שלו ואומר שאין עוד מלבדו.

## אדם צריך לשמוע בכל דבר טוב לי כי עינתי למען אלמד חוקיך

דהיינו משיח תלוי בכל אחד בפרטיות, אם מישוה מרגיז אותך או שזה לא הולך כמו שרציתי שזה יהיה, ואז במקום להתרגז על השני אתה שומע טוב לי כי עינתי למען אלמד חוקיך וזה לכל אחד ואחד, וזה נקרא ביאת משיח. וזה נקרא שעבוד מלכויות אצלך הקב"ה מתגלה דרך מלכות, וברגע שאדם משתחרר מכל הדמיונות שלו וחי שאין עוד מלבדו זה עולם הבא, וברגע שאנחנו עוד חיים עם הדמיונות וחיים שזה מציאות בפני עצמו אז אנחנו עוד בגלות, כל זמן שאנחנו עוד משעבדים להם אנחנו עוד בגלות וברגע שאנחנו משתחררים מהם אז יצאנו מגלות הפרטי שלנו ובזה אנחנו יוצאים בסוף מגלות הכללי ג"כ.

## אדם שצועק להקב"ה מייבש בזאת את הקליפה

וכמו שכתוב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, שהוא ביטול הקליפות, ועל ידי שאדם מבטל את הקליפה הפרטי שלו ועל ידי זה, אהפוך אל העמים שפה ברורה לעבדו שכס אחד, שע"י המיתוק, במקום להוציא את הקנאה תאוה וכבוד שלי עליו אני צועק להקב"ה שיעזור לי, אז לא רק שאתה לא נותן להם כוח אלא גם מייבש אותם לגמרי, ואז המפריעים עוזרים לי בעבודת השם, כי כל המריבה אני בעצמי גורם זאת לעצמי, יהיו נמתקין ומשועבדים להתורה.

## כל זמן שיש מישהו שמתנגד לבריאה עוד לא הגענו לתיקון השלם

כמו באברהם שנעשו גרים, ונתקרבו להקדושה עבור ביטול הקליפות, ויהיו כל האומות נכנעים תחת יד ישראל. השפ"א אומר יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון, לכאורה מהו הלשון כל יושבי תבל, אלא כתוב ברמב"ם כל זמן שיש מישהו שמתנגד לבריאה אז עוד לא הגענו לתיקון השלם, ואיך אפשר לדעת האם אני בכיוון או לא, אלא כל זמן שיש בסביבה שלך אנשים שעוד לא נכנעו סימן שיש לך עוד עבודה בעולם, א"כ עבודה שלי צריך להיות שיכירו וידעו כל יושבי תבל, וברגע שזה יהיה ברור אצלי זה ישפיע על כל הסביבה שלי.

## כולם חושבים לעצמם ועובדים עם אינטרסים אישיים

אך בעונותינו הרבים, עבור שאין עובדים כן בשכל זה בכלליות, ר' אשר גם היה מדבר הרבה שכולם חושבים לעצמם ועובדים עם אינטרסים לבד, כי אם מעט מזעיר שם וזעיר שם, יש קצת צדיקים, בני עליה המה מועטים. ואדרבה, אנשים לומדים תורה רק להגדיל את עצמם ואת האינטרסים שלו, שרוב מעשה העולם מקולקל, שרוב עסק תורתם הוא במידות רעות ופניות וגדלות, כנודע בעונותינו הרבים. שעל ידי זה, אדרבה, לא די שאינן מתקנין את רוע המידות שמשעבר, אלא שמוסיפים והולכים בכל דור ודור, וממשיכים על עצמם את הדינין ח"ו, ונותנים כוח לקליפות.

## יש שמרגישים יותר את צער השכינה ויש פחות

איתא באמרי אשר מאז חורבן בית מקדשנו ונתגרשנו מעל אדמתנו, והשכינה גלתה אתנו ואין איש שם על לב להרימה מעפרה ואין יודעים את צערה שלה, עד שמכריחין מלמעלה, בכל מיני סיבות לידע ולהרגיש את הצער הגדול של גלות השכינה. וישנם נפשות מישראל שיש להן חלק יותר נכבד של צער גלות השכינה משאר בני גילם, ויש כאלה שהם במידה פחותה יותר, כל אחד לפי שורש נפשו במצבת האילן של נשמות ישראל.

## מכל קושי אדם צריך להגיע ולדעת מה חובתו בעולם

והכלל הוא, שכל ההרפתקאות וכל הנעשה מסביב לאדם, הן בענייני פרנסתו, תורתו וצרכי גופו וכו', הכל הם רמזים וסיבות מן השמיים כדי להאיר לו את הבחירה על חובתו בעולמו שהוא תיקון נפשו ע"י גילוי מידותיו הרעים, ברגע שהקב"ה לקח לך את הדעת ונתן את המידות הרעות להתגלות אצלך אדם צריך לדעת שזה אתגר והזדמנות בשבילך להגיע להקב"ה, אשר בא בהם לאוויר העולם ועל ידיהם לעבוד את השי"ת בהבחנה כי ממנו ניקח לעבוד את ד'.

## התפקיד של הכלבים לשמור על הבעל הבית

ואם אחד יש לו המידה של כעס וקפדנות הרי צריך לעמול כל ימי חייו בכל האמצעים העומדים לרשותו, וכמו אדם שנכנס לבית שיש שם כלבים מיד כולם יקפצו עליו, אבל הם לא יעשו לו שום דבר רק רוצים להריח מי אתה ומה אתה, הבעל הבית יכול לצעוק לשבת אבל הם יעשו את עבודה שלו, וכל פעם שאתה נכנס הם יעשו אותו דבר, למה, כי הם רוצים לראות האם אתה עדיין נאמן לו ואם לא הבעל הבית יצטרך לצעוק כולם לשבת יפה, אותו דבר אדם צריך לדעת שאי אפשר להתפטר מהכלבים שיש שהם הכאבים שעולים כל הזמן,

אבל אדם שצועק לבעל הבית תעזור לי אני לא יכול לבד, אז הקב"ה יגיד לכם חברה לשבת יפה ולא לעשות שום דבר, אבל התפקיד של הכלבים הוא לשמור על הבעל הבית ולא עליך וברגע שאתה לוקח משהו לעצמך מיד הם מתחילים לנבוח חזק עליך, אותו דבר אדם שנכנס לקפדנות וכעס הוא יצטרך לעבוד בכל מיני דברים שעומדים לרשותו לעצור את זה.

### אדם צריך להכיר את הסכנה שהוא נמצא בה תמיד

תורתו תפילתו ושאר מעשים שיביאוהו להכרת ערך הסכנה בה הוא נמצא תדיר, אדם צריך להכיר את הסכנה שהוא עומד בו כל הזמן ורק ככה הוא יכול להגיע להיות אחד עם הקב"ה, אשר בן רגע אם שכח את התהום הפעורה יתדרדר ויפול לאבדון, וכן כל מידה ומידה, כל אחד לפי שורשו.

### כל דבר שמפריע לך הם שליחים שעוזרים לך להגיע להקב"ה

וזהו בעצם יסוד האמונה הפשוטה, אשר בכל סיבה ובכל מראה בכל היסורים והכאבים שאנשים מן החוץ גורמים לו מפח נפש או ח"ו יורדים לחייו, אין הם אלא שליחי מעלה הם עוזרים לך להגיע להקב"ה, להצילו מרדת שחת לפקוח עיניים עיוורות ולקרבו אל הקדושה, ושתורתו תהיה תורת ד' ותפילתו תהיה התפילה לאל חיי, ולא תורה להתגאות בה או שרבי יתקרי וגם שתפילתו לא תהיה מצוות אנשים מלומדה וכגוף ללא נשמה.

### אדם צריך לאהוב את כל אחד אפילו הגרועים ביותר

וההקדמה הראשונית לכל הנכנס לעבוד את ד' הוא לידום ולהחריש, לקבל את כל אבני הבליסטראות מצד כל מיני אנשים לרבות את הגרועים מהם באהבה ולא להשיב מלחמה השערה, כי צריכים להאמין שמאת ד' היתה זאת, ואין אדם נוקף אצבע אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה, ואז אף אחד לא יכול לעשות לך שום דבר, וכל פגיעה או צער שמצערין אותו הכל בחשבון נוקב מאת ההשגחה העליונה ומבחינת הרחמים המבקשין לרחם עליו להצילו לחיי נצח נצחים.

### לגבי דידיה הם סיבות גמורים מן השמיים

ואף כי כן שלגבי האנשים המצערין אותו יש להם הבחירה להיות השליחים האלה או לא, אבל לגבי דידיה הם הם סיבות גמורים מן השמיים כי מגלגלין זכות ע"י זכאי ולהיפוך. ואם יתבהר לו היטיב יסוד זה של האמונה הפשוטה ויתחיל לחיות כך, ייפסקו הצרות ויקבל את השלווה הנפשית ואף שיוכל לחזור לעסוק בתורתו בבתחילה, אבל מתוך שפלות ונמיכת רוח ואז תהיה תורתו תורת אמת ובכך ישוב אל ד' אשר ירחמהו.

### להפסיק את כל המחלוקת ודיני תורות וכל ההתנצחויות

ולו לקולי ישמע הייתי מיעצו, להפסיק לחלוטין כל המחלוקות כל הדיני תורות וכל ההתנצחויות, כי לא יצא מזה שום דבר ולא לשום תועלת לא לכבודו ולא לפרנסתו ולא לטובת משפחתו, יתחיל דרך חדשה בחייו לשתוק לכל אדם ולא להרהר אחריהם כלום. והעיקר לאהוב את כולם כי הם היו סיבות שעזרו לי לחזור להקב"ה.



### כל פעם שיש כאב זה רחמים מאת הקב"ה עליך

והם בעצם עושים שתי דברים, דבר ראשון וממשיכים על עצמן את הדינין ח"ו, ודבר שני ונותנים כוח לקליפות. שעבור זה, מתחזק ומתגדל שלוות העמים, ומקבלים הרבה כוח מזה, ומתמעט כבודם של ישראל, ונמשך הגלות המר, עבור הדינין החדשים וגם ישנים. עד שירחם ד' על עמו, אדם צריך לדעת שכל פעם שיש לך כאב שזה רחמים מהקב"ה עליך, וישקף ויראה לרחם על עמו, ויעשה למען שמו הגדול.

### העיקר לא לאבד את המוח בעת רגעים קשיים

בסליחות אומרים מי שענה ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח, לכאורה איזה תפילה אמר אז שיורידו אותו או שאבא שלו יפסיק, אלא הוא התפלל אז לא לאבד את המוח שלו באותם רגעים קשיים, והעיקר עד שירחם ד' על עמו, וישקף ויראה לרחם על עמו, ויעשה למען שמו הגדול. והעיקר שבכל מקום שמגיעים שיהיה וראו כל עמי הארץ כי שם ד' אקרא ויראו ממך.

שיעור ד'

יום ה' כה' אלול

אתה פגמת אתה תתקן

איתא במאור עינים (המשך ד"ה אלה הדברים). דברנו שכל הדינים שבאים על האדם זה מאדם בעצמו, ר' אשר היה אומר אתה פגמת אתה תתקן, אין דין או יסורים בלי שום חשבון, ויש לך דרך לתקן אותם שזה המתקת דינים בשורשם, זה מתגלה לאדם במידות והשורש של המידות זה המוחין, הדינן מתחילים במקום שנקרא בינה ושם באותו מקום זה המתקת הדינים.

על ידי התורה מתקנים את המידות

א"כ כל פעם שניגשים לתורה צריך לדעת לתקן בזאת את המידות, ולדעת ולחיות את הסכנה שאנחנו בעולם השקר ובלי שלא לשמה אי אפשר להגיע לשם, ודרך הלימוד צריך להיות שאדם ידע שהוא בעצם שלא לשמה ורק הקב"ה הוא זה שיכול להביא לי את הלשמה, ולבד אי אפשר להגיע לשם. וברגע שמגיע לאדם מחשבות זרות ופניות באמצע הלימוד זהו סימן שהוא באמת לומד, ואמרנו שאדם יש לו כוח להוציא את עצמו מגלות ואת כל בני ישראל אתו ביחד.

מי שחי עם הקב"ה התורה בשבילו כדבש

וזהו כוונת המדרש אלה הדברים כדבורה זו שדבשה לבעלה ועוקצה לאחרים, מי שחי עם הקב"ה התורה דבש בשבילו, אם נופל לתוכו חיה קטנה הכוח של הדבש הוא להפוך אותה לחלק ממני, דהיינו התורה יש לו כוח להמתיק את הדינים, אם אדם חי שזה בעלה זה דבש, אותו תורה אם אדם לא לומד אותו כדי להגיע להמתקה ולא חושב שהתורה ילמד אותו רק אתה חי שאתה לומד את התורה, אז התורה לא רק שלא ממתיק לך שום דבר אלא נהיה לך עוקצה לאחרים.

אחד שחי בגאווה התורה עוקצה לאחרים

אף דברי תורה כן, שדבש הוא מתיקות, שהוא כינוי אל המתקת הדינן. נוהגין לקחת תפוח ולטבול אותו בדבש, תפוח היו צדיקים אומרים שזה ר"ת תגלין פתגמין ותמרין חידושא, אבל זה רק בתנאי שמים אותו בדבש, אבל להסתובב בגאווה מזה אז אתה מגיע למצב של עוקצה לאחרים, על ידי דברי התורה. שאז, על ידי המתקה, נעשה מתיקות לבעלה, אלו שלומדים תורה יש להם מתיקות, כי התורה נותנת לך את הכוח לחיות אחד עם הקב"ה.

בכל גלות יש שם אותיות שמחיה אותו

אדם ע"י התפילה וע"י מעשים טובים הוא ממתיק את הדינים, ומה הוא עושה, אלא ממרירות הדינים בפרט, כל אחד באופן האישי שלו, אדם שיש לו כאב או שאומר תהילים ולא מבין שום דבר, אבל ע"י אמונה שיש לו שיש כאן אותיות התורה של דוד המלך בזה ממתיקים את הדינים, הבעש"ט הק' אומר איך דוד המלך חיבר את ספר תהילים, אלא הוא הגיע להכרה שבכל גלות יש שם אותיות התורה שמחיה אותו, וע"י שהתחבר לאותיות התורה

בזה הופך כל דבר ממציאות לסיבה, וברגע שראה בכל דבר את יד ד' בזה המתיק כל דבר. עבודת האדם הוא לראות את השגחה פרטית בכל דבר.

### אם היינו חיים עם הקב"ה הייתי מתבטלת הקליפה לגמרי

וממרירות הגלות בכלל, אדם יש לו כוח להוציא לא רק את עצמו אלא את כולם ואת כל הסובבים אותו ואת כל אלו השייכים אליו, והוא יכול להוציא את בני ישראל מגלות ע"י קרבה אל נפשי גאלה, וברגע שאתה יוצא אתה מוציא בזאת את כולם מגלות. **ואם היו עושיין כולם כן**, כל זמן שיש עוד אחד שעוד לא נתקרב לקדושה אנחנו עוד לא הגענו לתיקון השלם, **ואז היו עוקצה לאחריים, שהן האומות, שעל ידי זה יתבטל שלוותן וגדולתן, שהיו נכנעים תחת הקדושה**, ואז הקליפה הייתה מתבטלת לגמרי, **עבור ביטול הקליפות והחיצוניות מקום אחיזתן**, וברגע שאין להם איפה לאחוז כי אנחנו מחזירים כל דבר להקב"ה, אז והיינו זוכין לביאת המשיח במהרה בימינו אמן סלה.

### קושיית מאור עינים על אריכות הגלות

אבל ר' אשר היה אומר שהיום יש לנו הרבה תורה והרבה עבודה והרבה גמילות חסדים, ואין דור שלמדו כ"כ הרבה ועסקו בכ"כ הרבה חסדים בעולם, א"כ לכאורה מה קרה ולמה הגלות כ"כ ארוך עדיין? אלא השאלה איך אדם לומד תורה ואיך אדם עושה מצות ומעשים טובים, **ואפשר שזהו כוונת הנביא ע"ה באומרו, הנה ימים רבים לישראל ללא תורה ולא לאלקי אמת**. האם אנחנו לא לומדים תורה ולא עובדים את הקב"ה? אלא **ע"פ המבואר למעלה, כי מה שימים רבים לישראל, באורך הגלות, שנמשך מאוד מרירותו, וכ"כ מר לנו ועכ"ז ואין מרחם עליהם**. לכאורה איפה כל התורה שלנו. איפה אלוקי אמת ואיפה היראת שמים שלנו.

### אדם צריך לדעת שאם יש לו משחו שזה מהקב"ה

**הוא, על ידי שאין משעבדין את הדינים להתורה כאמור**, הפוך אתה לוקח את התורה ועושה עם זה דינים, אבל העיקר הוא לקחת את התורה ולדעת שאין לך מידה טובה הימנה, והעיקר לדעת שבעצם אין לך כלום מצדך ואם יש לך משחו זה מאת הקב"ה, אז **בתיקון כל המידות**. ואז כבר היה מגיע משיח. והכל תלוי במידות שלנו, אדם שנכנע מכניס את הקב"ה לכל מקום, ומלאה הארץ דעה את ד'. אדם שלא נכנע וצועק לכל מצב אז בועט בשכינה ח"ו.

### צריכים ללמוד תורה בשביל הסיבה ולא בשביל המציאות

וזהו **ללא תורה**, ברור שלומדים תורה אבל לא בשביל סיבה אלא בשביל מציאות התורה, ואם היינו לומדים בשביל סיבות התורה כבר היה הגאולה בעולם, וסיבת התורה הוא בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין כנגדה, התורה הוא אמצעי להגיע לקשר בורא, **פירוש, לסיבות לא תורה, שאין מביאין, להמתיק את הדינין להבינה, על ידי התורה**. וברגע שלומדים תורה בצורה לא נכונה אז לא רק שהגאולה לא מגיע אלא ועל ידי זה נמשך הגלות המר.

### אם לא מחזירים כל דבר להקב"ה עדיין לא הגענו לתיקון השלם

ולכן גם, **צועקין תמיד להשי"ת ואין נענין**, אף שכבר הבטיחנו כמה וכמה פעמים לרחם עלינו בקול צעקתינו, והיה לנו כבר כמה רמזים על זה, ולכאורה פלא הוא, שכביכול אינו מאמת דבריו, לקיים הבטחתו לגאלינו. אך, הוא מפני, שבלעדי התיקון אי אפשר להיות

**הגאולה**, הקב"ה ברא יש מאין וכל זמן שאנחנו עוד לא מחזירים אותו אין עוד לא יכול להיות התיקון כלל.

### הסיפור על האריה מלך החיות

יש משל במדרש שאריה מלך החיות כעס על כל החיות, ולא ידעו מה לעשות, עד שבא השועל ואמר לי יש עצה מה לעשות, יש לי שלוש מאות משלים שזה יכול לפייס את המלך, כולם שמחו ללכת אתו כי הוא יסדר את הבעיה והוא עוד חכם, וברגע שהתחיל ללכת אמר להם רבותי שכחתי מאה, אבל אמרו לו שאם נשאר מאתיים אם זה גם אפשר להסתדר ולפייסו, בסוף המשיך ללכת ואמר להם רבותי שכחתי עוד מאה, כולם אמרו זה בסדר אפשר להסתדר עם מאה ולפייסו בזה ג"כ, עד שהגיע למלך ממש ואז אמר להם רבותי שכחתי את הכל, ועכשיו בבקשה שכולם יכנסו לבד ולפייס את אריה מלך החיות.

### בראש השנה אין עזרה מאף אחד ואף לא מהאבות הקדושים

הנמשל הוא במשך כל השנה יש לו אנשים שעוזרים לו אם זה חברים אם זה הרבי, עד שמגיע ראש השנה ואז הוא צריך לבד להסתדר עם הקב"ה בלי העזרה מאף אחד. ושלוש מאות הולך על אברהם יצחק ויעקב שלפעמים יש עזרה מהם אבל בראש השנה גם זה אין וצריכים לבד לבקש מהקב"ה שיעזור לו בכל דבר.

### אדם וקין לא היו צריכים לתרץ עצמם אלא להודות על חטאם

מצאנו אצל משה רבינו הקב"ה אמר לו ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, ובסוף שאל אותו הקב"ה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלתי, ואז אדם הראשון התחיל לענות עם תירוצים, ואם היה עונה כן אכלתי היה יכול להיות כבר התיקון השלם, אותו דבר היה אצל קין הקב"ה שאל אותו איה הבל אחיך והתחיל לענות עם תירוצים השומר אחי אנכי, ומשום הכי נמשך הגלות עד עצם היום הזה. הראשון שהודה על מה שעשה היה דוד המלך כשהיה הסיפור עם בת שבע, מיד אמר הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד.

### יש עצה אחד לומר חטאתי

דהיינו הגאולה מגיע כשאדם מוכן להודות ומוכן לראות את השפל שלו, כשאדם נמצא בכאב הוא מאשים את כולם ומגיע עם תיקים מלאים על כולם, אותו דבר השועל הגיע ושיגע את כולם אני יש לי שלוש מאות משלים איך לסדר את הדבר הזה ולא היה מוכן להכיר שהוא לא יודע שום דבר, אנשים חושבים עד ראש השנה שנסתדר כבר עם הקב"ה ונכנסים לשאננות, אבל בראש השנה אז שוכחים הכל ואז זה היום תחילת מעשיך, מלאכים יחפזון וחיל ורעדה יאחזון, ויש רק עצה אחד לומר בפה לומר חטאתי, דהיינו כל זמן שלא חיים פתוחים עם השפל שלנו אי אפשר להיות הגאולה.

### לימוד התורה מעורר רחמים עלינו

**כי אם על ידי התיקון הנ"ל, להיות כל ישראל משעבדין את רוע המידות וכל הדינין להתורה, למידת הבינה.** אדם צריך לדעת שכל לימוד התורה הוא לעורר רחמים, לא שאתה תהיה מציאות ואז יהיה דין, ולא, שע"י התורה יוסיפו עוד להמשיך על עצמן ח"ו דינין ואריכות

**הגלות.** היה תלמיד בעש"ט הק' שרצה לנסוע הביתה ורצה לקבל ברכת פרידה מרבו הק', ודפק בדלת, שאל הבעש"ט הק' מי זה, ענה החסיד אני, אמר הבעש"ט אתה יושב כאן כבר כ"כ הרבה זמן ואתה עוד אומר אני, אם ככה אתה צריך להישאר כאן עוד קצת.

### כשלוּמדים תורה לגדלות דוחקים רגלי השכינה

וזהו כי סיבת הימים רבים שנמשכו הוא, ללא תורה, אבל אינו הכוונה שאין תורה הלא יש היום הרבה תורה, אלא שאין משעבדים את הדינין להתורה. וצריכים לקחת את התורה להמתקת הדינים, ודבר זה גורם ללא אלוקי אמת, ח"ו, ברגע שלומדים תורה בצורה של גדלות אז לא רק שאתה לא מפרסם את הקב"ה אלא אתה עוד דוחק רגלי השכינה. כי על ידי זה המשך הגלות. ונעשה כאילו הקב"ה אינו דובר אמת ח"ו, שהבטיחנו לגאלנו.

### עבדתינו לראות את הקב"ה בכל דבר

וגם, כי על ידי זה, הקב"ה גם לא מקשיב לתפילה שלך, גם כי אזעק ואשוע שתם תפילתי, שאין מקבלים צעקתם, אדם צריך לדעת שעיקר עבודתו בבית המדרש הוא לראות את הקב"ה בכל דבר, העיקר הוא אתה הראתי לדעת כי ד' הוא האלוקים אין עוד מלבדו, גורמים כביכול אינו מאמת דבריו לגאלינו. ואנו גורמים בזה שהקב"ה לא יכול לעזור לנו יותר.

### הקב"ה עובד בשבילנו ולא אצלינו

יש אנשים שאומרים כל הזמן הב ה, אבל אנחנו צריכים לדעת ואין יודעים, כי עיקר הגאולה שהבטיח אותנו הבורא ב"ה, הוא על תנאי זה דווקא. שתלמד את התורה באופן שזה יזכך אותך, וגם התורה ילמד אותך ולא אתה לומד את התורה. ואם לא לומדים תורה נכון והן גורמין לומר עלי לא אלוקים אמת כביכול. ואתה אפילו כועס על הקב"ה למה הוא עשה זאת, אני עובד בשבילך ולא אצלך, הקב"ה עובד בשבילנו ועושה המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית אבל לא אצלינו. וברגע שאדם רואה שהוא לא עשה משהו בשבילו הסיבה לכך הוא כי אתה חשבת שהוא עובד אצלך, אבל האמת הוא שהוא עובד בשבילך.

### אדם צריך להגיע שגם פעולתו אמת

אומרים נאפד נקמה סתרו יושר עצתו אמונה פעולתו אמת, מסביר הרה"ק מקאברין זי"ע נאפד נקמה אם לך נראה ח"ו שהקב"ה מתנקם בך, וזה נראה לך שאין לו מה לעשות עם היום רק ליסרך ביסורים, אדם צריך לדעת שסתרו יושר בכל דבר יש סיבה ופנימיות בתוכו למה עשה ככה, עצתו להגיע לכל זה הוא אמונה, להאמין שהכל חסד הוא ממקור הטוב, אין כולו רע ואין כולו טוב, ואם רואים רע עבודה שלנו הוא למצוא שם את נקודה הטוב שיש בתוכו, וברגע שאני חי שכוונת הקב"ה ופנימיותו הוא חסד ואמת אז אני יגיע להכרה שגם פעולתו אמת, כי מה שהקב"ה עושה זה אמת.

### על ידי אמונה ודעת מגיעים לכל זה

אך אם היה להם אמונה ודעת זה, שכל דבר זה הקב"ה, וכל דבר מגיע להמתיק את הדינין, להיות עושים כן, בוודאי היה ביטול הקליפות, וכל מסך המבדיל בינינו לבין אבינו שבשמים, וכל הקליפות היו נעלמים, להיות תפלתנו נשמעין, ולא היה בחינת שתום תפילתי. ולא היה סגור הצינורות כלל. וכמו שכתוב אולת אדם תסלף דרכו ועל ד' יזעף לבו,

שבאמת האולת שהאדם עושה היא מעקמת דרכו, כי ע"י אולתו נכשל, אבל לבו לא כן ידמה, כי יזעף על ד' להרהר אחר מידותיו. כי בוודאי אולתינו הוא הגורם, וד' אלוקים אמת, ודברו נצב לעולם. ברוך ד' לעולם אמן ואמן.

### עבודת האדם להפשיט את ארץ ישראל לכל העולם כולו

אומרים מלוך על כל העולם כולו בכבודך, לכאורה מהו הכוונה על כל העולם כולו, אלא להני"ל יפה, שכתוב עתידה ארץ ישראל שתתפשט על כל העולם, לכאורה מהו הכוונה על כל העולם, אלא הכוונה האדם בעצמו שהוא כל העולם כולו כי האדם עולם קטן הוא, ארץ ישראל הוא במוח, ר' אשר היה אומר אתה המזבח אתה הקרבן ואתה הכהן, הנשמה זה הקב"ה בעצמו, עבודה שלך הוא לקחת את ארץ ישראל שתתפשט על כל העולם, וזה נקרא על כל העולם כולו.

### צריכים למצוא את הקב"ה בלבוש שלו

בכבודך הולך על לבוש שזה כבוד, וזהו מלוך על כל העולם כולו בכבודך איפה שהוא מתגלה שם עבודה שלך לגלות אותו. מלאכים לא יכולים לגלות אותו ושואלים איה מקום כבודו, כי אצלם אין מה לחפש הכל גלוי אצלם, כבודו נקרא לגלות אותו בתוך הלבוש שלו וזה עבודה שיש רק לבני ישראל לבד, אנחנו יכולים לומר הוא אלקינו הוא אבינו הוא מלכנו, אבל מלאך לא יכול לומר כלום רק ברוך ד' כבוד ממקומו, ורק אנחנו אומרים הנה אלקינו זה ואמר ביום ההוא, בחוץ זה נראה כאלוקינו אבל בפנימיות זה הקב"ה.